

Zihni Turgut

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.08.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acep Nesi Var

Yine duydum nazlı yârin adını
Gönlüm kulak verdi acep nesi var
Unutamam sevdamızın tadını
Yüreğim sızladı acep nesi var

Kalem hicap eder adın yazarken
Gönlüm nara düşer hayal kurarken
Gözlerim sulanır nazlım anarken
Kulağım çınlıyor acep nesi var

Yandı yürek yandı daha sönmedi
Uzak gitti nazlı geri dönmedi
Sevdası sevdalar tacı bilmedi
Ellerim titriyor acep nesi var

Sulanır gözlerim sesim kısılır
Hasret elem olmuş destan yazılır
Gönül bağı başka kime çözülür
Dillerim dolaşır acep nesi var

İsmi kementle kayım bağladım
Gözyaşım kurudu yine ağladım
Virane gönlümü her gün dağladım
Rüyamda görünmez acep nesi var

Bursa, yı Muğla, yı Orduyu gezsem
Samsunu görsem yüzümü sürsem
Gönül bağı açsa güllerin dersem
Bağbancı bulunmaz acep nesi var

Yürü yalan dünya ahim aldılar
Sevdiğimden öte bana kıydılar
Zihni sevenlerin seyre daldılar
Gözlerim seğirir acep nesi var

Zihni Turgut

Acılar

Güvenme zalime ecelin olur
Anlarsın boynunu vurduğu zaman
Erinme yolları yorduğu olur
Anlarsın bacağıın yorduğu zaman

Yüzüne bakarsan özlersin elbet
Yolunu her daim gözlersin elbet
Sonunu hazırlar birazcık sabret
Anlarsın suçlusun sorduğu zaman

Giydirir kefeni takar boyuna
Kaynar sular döker ılık suyuna
Felek buya gelme sakın oyuna
Anlarsın tuzaklar kurduğu zaman

Şeytanı arama yanında kalır
Gözlerin kör olur dehliste kalır
Ezrailin olmuşda canını alır
Anlarsın yanında durduğu zaman

Yürü yalan sevdam yalanımsın sen
Ecele götüren fermanımsın sen
Zihniyi dünyadan göçürenim sen
Anlarsın birgünde vurduğu zaman

Zihni Turgut

Acırım sevdiğim

Mazide kalan güzel günlere
Acırım sevdiğim anısı çoktur
Acı tatlı geçen biten günlere
Acırım sevdiğim anısı çoktur

Kimseler sevmedi sevdiğin kadar
Bulamadın yanlış gördüğün kadar
Kıskandılar bizi bildiğim kadar
Acırım sevdiğim yanısı çoktur

Resmini getirdim aldım elime
Unutdum dersemde gülme halime
Baldıran zehrini sürsen dilime
Acırım sevdiğim tanısı çoktur

Anlamadın vurdun beni bayarsın
Ben caydım gül yarım sende cayarsın
Gümüş değil gülüm altın ayarsın
Acırım sevdiğim manası çoktur

Ederler zihniyi divane deli
Zehirden acıymış sevdamin dili
Tekirdağ ilinin goncası gülü
Acırım sevdiğim arası çoktur

Zihni Turgut

Ağlama gözüm

Uzunsa yolculuk özlem büyüktür
Ağlama yüreğim herkes gidecek
Önceden yanmışsa ateş sönüktür
Yansın yürek yansın elbet bitecek

Veremmi kansermi konmadı tanı
Kimseyi bulaman dostların hani
Sözde sevilirdin öyleydin yani
Kansın yürek kansın elbet bilecek

Uzun kış geceler sıcak odalar
Sönmezdi odunlu bizim sobalar
Dedeler nineler anne babalar
cansın yürek cansın elbet gülecek

Bu yola gidenler geri gelmiyor
Yüreğim yanında aldı vermiyor
Yağmuru çamuru kuru bilmiyor
Varsın yürek varsın elbet ölecek

Zihniyim faniyim şaşar beşerim
Dünyanın malından ümit keserim
Boşuna kara yel olur eserim
Darsın yürek darsın elbet sinecek

Zihni Turgut

Ah olsun

Yar yanında olmak hayalim buydu
Bensiz geçen günün eyvanın olsun
Yordum rüyalardan sevdiğim oydu
Ayıldım yok oldu seyranın olsun

Ne kader ne yazı bize yazılmaz
Sevgim ağır geldi nefret kazılmaz
Kor ateş gibiymiş içten atılmaz
Yaktın bedenimi fermanın olsun

Aklım adın derken ağlarken gözüm
Nefrete dönüştü isyanım sözüm
Sesini duyarken gülerken yüzüm
Gör açık yüreği üryanın olsun

Zormu sevdim demek anlamadımki
İçimden geleni saklamadımki
Başka nazlı varmı aramadımki
Al bu canı artık kurbanın olsun

Zihniyim yanarsın suskun dillerin
Sönmüş yanmış yürek savur küllerin
Sevda takviminde garip hallarin
Neşeli günlerin bayramın olsun

Zihni Turgut

Al gönlümü bana söyle

Nazlı dilber güzel gelin
Nere gider yolun böyle
Fidan boyun ince belin
Kaçtır yaşın bana söyle

Yüce rabbim övmüş seni
Çektin benden aldın beni
Fidan gibi her bir yanı
Rengi saçın bana söyle

Acep beni bilir misin?
Şeker gibi erir misin?
Bir bu secik verir misin?
Ok mu kaşın bana söyle

Nerden almış ten rengini
Bulmuş mudur gül dengini
Güzelliğin var zengini
Dertsiz başın bana söyle

Bari devranı süreydin
Gözler kamaştı bileydin
Ellerin elim süreydin
Pınar taşın bana söyle

Haber salsam bana yasak
Kaybolursun gözden uzak
Ben ustayım sende çırak
Ekmek aşın bana söyle

Zihni seni gören olmaz
Halin nedir bilen olmaz
Bu yerler sana da kalmaz
Var mı eşin bana söyle

Zihni Turgut

Allı gelin

Şu dudağın duruşuna
Kurban olam kırışına
Güzellikte yarışına
Koşar gider allı gelin

Zülûf gerdan ikisine
koku siner içisine
Güzellerin üçüsüne
Şaşar gider allı gelin

Şu parmağın kınasına
Bakamadım kanasına
Bu gönülden inesine
Coşar gider allı gelin

Biri zayıf biri semiz
Biri naif biri temiz
Biri tatlı biri leziz
Yaşar gider allı gelin

Zihni ismin duyulunca
Gönül viran soyulunca
Sonsuz yola koyulunca
Boşar gider allı gelin

Zihni Turgut

Anılar

Kahırlanma deli gönül coşarsın
Yine sabah olur dertlerin başlar
Bilmezsın ne yana niye koşarsın
Yine sabah olur dertlerin başlar

Şu yüce dağlara döksem içimi
Geri döner söyler belki suçumu
Kaybetdim felekle olan maçıımı
Göz yaşım içimde bedenim haşlar

Hangi yana gidem bilemem artık
Gözelerden suyum içemem artık
Nehir olmuş yollar geçemem artık
Kayar ayağımdan dan bastığım taşlar

Yörü yalan dünya zihniyi saldın
Gönülden sevdiğim sevdami aldın
Kalmadı sevdiğim elimden çaldın
Bumu hatırası dökülen saçlar

Zihni Turgut

Anlamadım

Yollarına kurban olayım derken
Anlamadım ağır geldi sevdamız
Kollarına gelmek isterken erken
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Sandım ki sözlerin hepsi yalansız
Kapıldım aşkına düştüm amansız
İçerimde ateş oldun dumansız
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Dar geldi buralar nere gideyim
Yalanmış hayali nerden bileyim
Kendime isyanım kime ne deyim
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Bilemedim adım bile şaşırttım
Hayalimde sana vefa aşırıttım
Yenemedim sabrım bile taşırdım
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Ne güzel aradım nede alımlı
Ne asi diledim nede ılımlı
Aklıma gelmedi dünya ölümlü
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Boş hayal peşinden koştum yıllarca
Bekledim yolunu baktım günlerce
Derdim katmerleşti şimdi onlarca
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Zihniyim sevdalar yalandan evmiş
Sanırlar gerçekten bu bunu sevmiş
Melek sandım şeytan yeleği giymiş
Anlamadım ağır geldi sevdamız

Zihni Turgut

Ansızın

Sitemim göklere sitemim sana
Yok, oldun bir anda gittin ansızın
Yalvardım tanrıya bir göster bana
Ellerim semada kaldım ansızın

Umutlar tükenir matemim başlar
Sıcacık gözyaşım yüzümü haşlar
Kalbime değmezse attığın taşlar
Gül diye saklarım aldım ansızın

Uzakta kendisi resmi benimle
Savaşım kaderle hesap kendimle
Kapıldım vefasız bütün bendimle
Hayale parmağım baldım ansızın

Çaresi olsaydı seni alırdım
Boynuna sarılır senle kalırdım
Sevgini sevgime iter salırdım
Hayallere girdim daldım ansızın

Zihniyim deryalar benimle oldu
Diktiğim gül bile ansızın soldu
Umutlar tükendi dönülmez yoldu
Ömrümü bıraktım saldım ansızın

Zihni Turgut

Artık

Eğer gider isen bir gün buradan
Ellerinde kına solmasın artık
Aylar yıllar geçer sanki aradan
Gözlerim ırağa dalmasın artık

Bitse dargınlığı artık durulsa
Vefasıza gidip adım sorulsa
Başıma tağ ettim kıymet bilirse
Dizlerim bükülü kalmasın artık

Dağladım sinemi kimse bilmeden
İçimden ah ęektim eller görmeden
Resminin üstünden adın silmeden
Sözlerim saçını yolmasın artık

Zihniyim isyanım vefasız dosta
Tanımadım yüzün bürünmüş posta
Her an benimleydi ayıkta dşte
zlemim hayalde olmasın artık

Zihni Turgut

Asil türküm ben

Aslım inkar etmem asil türküm ben
Orta asya türkmen genimiz bizim
Dürütlük doğruluk kılavuzum ben
Bu vatanın oğlu asil türküm ben

Mevlam affetmesin orman yakarı
Kurşuna dizerim hayin bakarı
Yılan gibi sinsi sinsi akarı
Görürsem kaparım asil türküm ben

Mangal kadar derler var yüreğimiz
Düşmana bükülmez sar bileğimiz
Vatansa emanet can dileğimiz
Canı hiçe sayan asil türküm ben

Reşadiye kapaklı köyümdür benim
Türkmen kırgız özbek soyumdur benim
Uğruna öldüğüm vatanım benim
Bayrağım namusum asil türküm ben

Onlar değil bunlar değilki biziz
Kürdü lazı arab siz biz biz siziz
Tarih bilir damga vuran biz iziz
Zihniyim var olduk asil türküm ben

Zihni Turgut

Aşka dair

Gül dalına ipek mendil bağlamış
Hurimi melekmi aslın sevdiğim
Bülbül figan etmiş kendi ağlamış
Kedermi bitermi közün sevdiğim

Papatya tarlası yarin bahçesi
Mihneti bilemem varmı çaresi
sevdası yüzünde gönül lehçesi
Kadermi sönermi gözün sevdiğim

Sabahın seheri marur bakışlar
Olurmu sultanım böyle yakışlar
Sevdası etrafa serper nakışlar
Gizemmi dinermi sözün sevdiğim

Zamanından evvel düşürdün yola
Mihnetim dermansız çaresiz kula
Bağında lalesi sümbülü güle
Sevemmi yenermi özün sevdiğim

Zihnim gördün onu ayın onunda
Feleğin heybesi senin boynunda
Gülün rengi yüzde koku koynunda
Diyemmi perimi yüzün sevdiğim

Zihni Turgut

Ateş çemberi

Alyazma başında durur güzelin
Güldükce gül saçar bakar dururum
Kaderi savrulur kuru gazelin
Yelden yanı dönmez oldu gururum

Kıyamam bakmaya solacak belki
Gün gelip yabancı olacak belki
Öyle bir fırtına öyle bir yelki
Ben kendi halime bakar dururum

Hayeli gözümde gitmez bakıyor
Sevgisi bir ateş değsem yakıyor
uzaktan görsemde içim akıyor
Kızgınım kendimi taşa vururum

Karşımda resmine baktım uzunca
Canlanır maziler kalem yazınca
Helede hayele şöyle dalınca
Gelemem kendime gitti şuurum

Zihniyim dermansız derdin böylesi
Feleğin kaderin buymuş cilvesi
İçimde kaldı bak sevgi hevesi
Yürekten ötürü üzgün marurum

Zihni Turgut

Bakılmaz zaman

Bu kadar nazlanma güzelim deyi
Bakılmaz yüzüne gelir bir zaman
Tepelerden bakma özelim deyi
Bakılmaz yüzüne gelir bir zaman

İnsan oğlu sanar dünyada baki
Testi ikram dolu ezrail saki
Gençlik uçar gider güzellik neki
Bakılmaz gözüne gelir bir zaman

Gelmesin bu yana soysuzun yolu
Kırılısın zalimin huysuzun kolu
İntizar edemem gavurun dölü
Bakılmaz sözüne gelir bir zaman

Zihniyim deliyim divane bel,ki
Zemheri ayında kara bir yel,ki
Yalandır seveni soğutan dil,ki
Bakılmaz özüne gelir bir zaman

Zihni Turgut

Bedeli nedir

Bu nasıl çiledir arkası gelmez
Hamal etti beni terimi silmez
Ne canımı alır ne murad vermez
Sevap,mı günahmı bedeli nedir

Eğildim önünde secde eyledim
Gece gündüz şükür dua söyledim
Şaşırttım yönümü nere meyledim
Sevap,mı mübahmı bedeli nedir

Karlı dağın başı boran olmazmı
Rüzgar vurur taşın rengi solmazmı
Bitmeyen çilemin adı dolmazmı
Sevap,mı külahmı bedeli nedir

Dayanmaz yürekler derindir izler
Anlamsız bakıyor dünyaya gözler
İkrardan dönülür tutulmaz sözler
Sevap,mı silahmı bedeli nedir

Nedendir zihniye layık görülür
Ömründen sayfalar yırtıp dürülür
Tükendi umutlar ağlar örülür
Sevap,mı siyahmı bedeli nedir

Zihni Turgut

Ben nasıl edem

Sabahın seheri durdum şöylece
Etraf sessiz kuşlar derin uykuda
Gözlerimi yumdum kaldım öylece
Yaradan yaratmış ben nasıl edem

Etrafımı saran ızdırıp elem
Bırakmaz yakamı ben nasıl gülem
Ya ver muradımı ya bitir çilem
Yaradan karartmış ben nasıl edem

Dilim nakarat,da öyle ce kaldı
Hayeller ömrümde yerini aldı
Bir garip ceylana aslanı saldı
Yaradan taratmış ben nasıl edem

Bahar aylarında yeşil yapraklar
Ekilir biçilir tozlu topraklar
Örtülür üstüme ağır kapaklar
Yaradan sarartmış ben nasıl edem

Kiyemeti bilene verirsen eğer
Yaşamak dünyada herşeye değer
Hakkımızda yazı yazılmış meğer
Yaradan aratmış ben nasıl edem

Zihni viran bağın yolun gözüktü
Üstüm güzel değil saten söküktü
Kollarım bilekten gördüm büküktü
Yaradan kopartmış ben nasıl edem

Zihni Turgut

Benim çilem

Bilmemki kadermi yoksa çilemi
Ne zaman tükenir bu benim çilem
Feleğin kurduğu bana hilemi
Ne zaman tükenir bu benim çilem

Beklerim yolunu bilinmez sonu
Karardı kaderim sararmış gönü
Ne yana döndü bilmem yarimin yönü
Ne zaman tükenir bu benim çilem

Sevem dedim sevmez çilelim oldu
Geçti günler gitti biraz zor oldu
Yandı ateş söndü sonra kor oldu
Ne zaman tükenir bu benim çilem

Haram olsun bana gülemem artık
Yolum sonu belli gidemem artık
Dünyanın kahrını çekemem artık
Ne zaman tükenir bu benim çilem

Zihni felek seni düşman belledi
Toprak etti koydu halbureledi
Anasın kaybetmiş kuzu meledi
Ne zaman tükenir bu benim çilem

Zihni Turgut

Benim gibi

Arzu halim yare desem
Üzülürmü benim gibi
Yılda bir yüzünü görsem
Sevinirmi benim gibi

Bu yollardan geçen yolcu
Bana olurmusun öncü
Karşıdan yari görüncü
Tanırmola benim gibi

Uzak yollar yürünmüyor
Karşı dağlar görünmüyor
Uzaktan hal bilinmiyor
Meraktamı yarım şimdi

Hep bekledim ilk baharı
erisin şu dağların karı
Nazlı yare gidem bari
Yavrularım arar şimdi

Zihniyim gurbet ellerde
Adım söylenmez dillerde
Ararım yari güllerde
Yarım güldür kokar şimdi

Zihni Turgut

Benimi buldu

Bekledim baharı bitmedi kışım
Tükendi galiba ekmeğim aşım
Her daim üzüldüm düzelmez işim
Bu nasıl çileymiş benimi buldu

Gördüğüm rüyalar yorulmaz derin
Buzlar,mı kapladı her yanım serin
Hangi yana gidem bir akıl verin
Bu nasıl çileymiş benimi buldu

Gelirse ecelim eğik,dir başım
Yıkıldı dostlara kırıldı kaşım
Elli beş olmadan tükendi yaşım
Bu nasıl çileymiş benimi buldu

Zihni,yim bağrımda küllendi köz,dü
Dosta kelim ettim düşmana sözdü
Al eder adama bir güzel yüzdü
Bu nasıl çileymiş benimi buldu

Zihni Turgut

Bensiz bensiz

Uzaktan sevilmez sevda dediğin
Özleme değmeli gönül verdiğin
Kıymet bilmez se değer verdiğin
Açıktır yolların git bensiz bensiz

İsmi heceler hergün söylerken
Kalbim beynim adın hergün anarken
Gözlerim ruhsuzca ağlar gülerken
Yolun açık olsun git bensiz bensiz

Bileydim selamım salmazdım sana
Yönümü dönmezdim bakmazdım ona
Varmazdım koşmazdım bilinen sona
Demezdim sevgimi bil bensiz bensiz

Lal olsun dillerim adın anarsam
Gelen geçen eğer seni sanarsam
Karşında bi çare olup kalırsam
Gül eğlen alemle gez bensiz bensiz

Birdaha doğsaydım seni görmezdim
Bileydim başından gönül vermezdim
Arımdan yanmazdım küle dönmezdim
Aşkın şerbetini iç bensiz bensiz

Zihniyim delirdim bana gülerler
dost bildiklerim de haset ederler
Sanırsın yürekten seni severler
Gez eğlen benimle gül bensiz bensiz

Zihni Turgut

Benzer

Deryalar denizler mavidir gözler
Gözlerine benzer senin sevdiğim
Dost düşman söylüyor acıdır diller
Sözlerine benzer canın sevdiğim

Bir garip derbeder geldim giderim
Yaralı gönlümde vardır hederim
El alem ne der arın güderim
Özlerine benzer şanın sevdiğim

Günahım neydi saldın başından
Çokmu korktun ekmeğinden aşından
Utandın mı söyle benim yaşımdan
Yüzlerine benzer yadın sevdiğim

Düşürürsün dara asarsın ipe
Dökersin atarsın maziyi çöpe
Sevinip kulağa takarsın küpe
Közlerine benzer adın sevdiğim

Zihniyi lal ettin sattın pazarda
Bilemedim adım geçer nazarda
Karınca misali beni ezerde
Gözlerine benzer tadın sevdiğim

Zihni Turgut

Bilecek

Felek ile aram benim
Kapanmıyor yaram benim
Uçan kuşa soran benim
Nedir halim kim bilecek

Düşürürsün zora dara
Giydirirsin hergün kara
Nedir bu derdime çare
Bana bakıp kim gülecek

Yürek senle savaş etti
Yıktı yuvam harap etti
Ömür boyu kinin güttü
Yazmış kalem kim silecek

Balam aşkı nar eyledi
Bu dünyayı dar eyledi
Mekanları yol eyledi
Küskün gönül kim gidecek

Zihni gayri boyun eğmez
Bundan böyle gayri gülmez
Açan güle elin değmez
Bundan böyle kim gelecek

Zihni Turgut

Bilemem

Arama dersen can nasıl arayım
Gece olur gündüz olur bilemem
Gönül ister ama nasıl varayım
Gece olur gündüz olur bilemem
Aklım gider yare kendim gidemem

Yeminimi bilir demez sanırdım
Hayelimde bile ona yanardım
Benzerini görsem onu sanardım
Gece olur gündüz olur bilemem
Ben bile kendi kendimi bilemem

Gün dolandı yine akşam zamanı
Biçare gönül bilmez ahı amanı
Sineseine kurban ister cananı
gece olur gündüz olur bilemem
Bundan böyle haram artık gülemem

Yılların hatrına çekme kalemi
Fethettiğim gönül tahtı kalemi
Güldürme düşmanı takma alemi
gece olur gündüz olur bilemem
Düşmanıma bile böyle dilemem

Papatyam menekşem başı karalı
Eyleme çalımı gönlüm yaralı
Her sevdanın elbet vardır kuralı
gece olur gündüz olur bilemem
Çaresizim nazlı yare gidemem

Zihniyi sınama böyle aşkınla
Yağmur oldun döndün sele taşkına
Yapma ne olur allah aşkına
gece olur gündüz olur bilemem
Ölmek ister aşkım amma ölemem

Zihni Turgut

Bilinmeseler

Kim olursa olsun canım kurbandır
Düşünce, yönünü çevirmeseler
Muhabbet uğruna sinem meydandır
Dost eline hançer, kin vermeseler

Güvenip sırrını dost'a diyenler
Manasız anlamsız inat edenler
Feryadı dinleyip zevke gelenler
Duygu diye gezip dilenmeseler

Yaban gülü olsa dağdan derilmez
Baldan tatlı olsa kötü sevilmez
Yanında durulmaz eli öpülmez
İki yüzlü olup sevilmeseler

Gidersin uzağa hali bilinmez
Renklerin içinde alı silinmez
Acı olur aşın yalnız yenilmez
Çok bilmişlik edip gerilmeseler

Zihni halden anla sana var olmaz
Ele geniş olan sana dar olmaz
Yaz ayı gelende dağda kar olmaz
Yok olup gitseler bilinmeseler

Zihni Turgut

Bilmem

Gün dolandı akşam oldu
Ömür bitti vade doldu
Güz gelmeden çiçek soldu
Şimdi nerde kaldı bilmem

Başım duman pare pare
Halim demen nazlı yare
Zalim derde olur çare
Düdü perde çaldı bilmem

Yeşil yaprak gazel olur
Ağlayanlar bir gün gülür
Şimdi bilmem nerde kalır
Güldü serde yardı bilmem

Dalı yeşil çiğdem sarı
Her çiçeğe konmaz arı
Dayanmıyor yürek zarı
Yüdü derde sardı bilmem

Giden döner kalmaz yolda
Ne hikmetler vardır kulda
Sığınacak başta kolda
Döndü yerde kardı bilmem

Çare yoktur böyle söze
Ölüm soğuk gelir yüze
Ela çakır kara göze
Güdü mer,de nardı bilmem

Zihni adın yazdın sildin
sadık yarım sandın bildin
Hangi vakit nasıl güldün
Söndü şer,de vardı bilmem.

Zihni Turgut

Bilmem,ki nedir

Özlemim artınca gözler karardı
Kadimmi sinemde yara bu nedir
Güz ayları geldi yaprak sarardı
Kadimmi sitemim bilmemki nedir

Gam yükünü verdin sardın sırtıma
Hançeri sapladın baktım ardıma
Kimsem yokki gele bana yardıma
Kahırmı sitemim bilmemki nedir

Gerek varmı süslü yalan sözlere
Hasret yansır yaşlı yalnız gözlere
Yazık ettin kıydın yazık bizlere
Sağırmı sitemim bilmemki nedir

Zihniyim yalanlar kuleler yıkar
Gerçekler dökülür ayyuka çıkar
Sahte sevgi birgün aşkından bıkar
Ağırmı sitemim bilmemki nedir

Zihni Turgut

Bilse

Güzeller güzeli şahı merdanım
Diz çöker ölürüm senin sevdanım
Ağıtım şiirim benim destanım
Oydu yaşam veren kanım,dı bilse

Yol alır yolcuysa yola çıkarsa
Ölürüm uğruna bana kızarsa
Anıları bir kiprit ile yakarsa
Oydu kül savrulur canımdı bilse

Bazen umut seni bana getirir
İstemez,se eğer derde götürür
Derindir yaralar beni bitirir
Oydu nefesim di yanımdı bilse

Zihniyim gülleri koklayamam,ki
Kararmış bahtımı aklayamam,ki
İsmi kalbimde saklayamam,ki
Oydu yaprağım,dı dalım,dı bilse

Zihni Turgut

Bir gün

Bir garip bırakma bükme boynumu
Sonradan unuttur gidersin bir gün
Nar ile üfleme yakma koynu,mu
Sonradan unuttur gidersin bir gün

Sarmaz,ki yaralar çare bulunsun
Vakit akşam oldu güneş dulun,sun
Benden sonra sel vi gibi salınsın
Sonradan unuttur geçersin bir gün

İstemem ellerin değme yarama
Yandı ciğer yandı döndü vereme
Sırlarım söyledim dedim kaleme
Sonradan unuttur çizersin bir gün

Maziler canlanır bir gün gözünde
Hatırla kim caydı kim durdu sözünde
Sende yanar mış,sın aşkın kznde
Sonradan unuttur içersin bir gün

Meleğin sevdası başka olunca
Zihniyi unuttur beden ölünce
Bağında lalesi gl solunca
Sonradan unuttur biçersin bir gün

Zihni Turgut

Bir sevgili

sevme birden ötesini
mevlam vermiş nicesini
sevgilinin hecesini
duyan duysun duymayayım

Birin sevsen biri kızar
Yüze gelir surat asar
Kazmasız mezar kazar
Kazan kazsın kazmaya,yım

Yolum sapa gitmez yokuş
Gizli sevda yare bakış
Çemberinde oya nakış
Takan taksın takmaya,yım

İsmin desem bana kızar
Gülmez yüzü surat asar
İçten içe küfür basar
Basan bassın basmaya,yım

Zihni yari teke düşür
Kış olanda elin üşür
Tencerede sevgi pişir
Küsen küssün küsmeye,yım

Zihni Turgut

Bir söz Bir göz

Başında yazması gömleği beyaz
Bir tanrıyı birde bizi unutma
Anlamadım nasıl geçti bu yaz
Bir tanrıyı birde bizi unutma

Fidan gibi boyu sallanır durur
Çölde esen sıcak yel gibi vurur
Kim derdiki gider kalmaz bu gurur
Bir söz bir göz akan kanım kurutma

Aşılmaz dağları inan aşarım
Sensiz olsam yiter yönüm şaşarım
Karşıma geldikçe güler coşarım
Bir söz bir göz beni baştan yaratma

Yetermisin gülüm kalan ömrüme
Çimenler yeşerttin garip gönlüme
Kim ne derse desin gitmez ağrıma
Bir söz bir göz liman yoktur aratma

Zihni temiz akan sular bulandı
Giden gitti eksi hayat kalandı
Kollarım kopsaydı bir kez dolandı
Bir söz bir göz ışık oldun karartma

Zihni Turgut

Bir türlü

Deliye dönderdi yârin sevdası
çekerim bir türlü çekmem bir türlü
Zehir oldu bana sıla havası
Kalırım bir türlü kalmam bir türlü

Emsalsiz yüzünde kiraz dudaklar
Kapıldım sevdana dudak uçuklar
Mavi gömlek altı beyaz içlikler
Yanarım bir türlü yanmam bir türlü

Al yanak içinde incidir dişler
Nazlı yar elinde oyasın işler
Hayra yorulur, mu gördüğüm düşler
Uyusam bir türlü kanmam bir türlü

Yeni fistan giymiş düğmeli kolu
Anası başında etrafı dolu
Beni etti âşık derbeder deli
Sevmesem bir türlü sevsem bir türlü

Zihni deli oldu yârin yolunda
Efendim senidin bende kulunda
Anladım ki sevda haram sonunda
silerim bir türlü silmem bir türlü

Zihni Turgut

Bir zaman

Bizim eller uzak dağın ardında
Gidemem özlerim geçer bir zaman
Hasreti tütüyor derdi bağrımda
Duramam burada geçer bir zaman

Irgata giderdik gelinle kızla
Yaylaya çıkardık ilkbahar yazla
İnsanın rağbeti olurdu fazla
Karamam sevgiyi geçer bir zaman

Erik elma arkat hepsi oldu, mu?
Ekinler biçildi ambar doldu, mu?
Sarı kız var idi gelin oldu, mu?
Soramam kimseye geçer bir zaman

Motorla giderdik çörmüğe Pazar
Emmim çift sürerdi taş dibi kazar
Terk ettik köyleri biz azar azar
Varamam sılama geçer bir zaman

Zihnide sılaya veda edenden
Ölünce mezara köye gidenden
Bir haber beklerdi yurdu bilenden
Kalamam burada geçer bir zaman

Zihni Turgut

Birde bilmem

Gün dolandı akşam oldu
Ömür bitti vade doldu
güz gelince çiçek soldu
Birde nerde kaldı bilmem

Yeşil yaprak gazel olur
Yeşil olan otlar kurur
Şimdi bilmem nerde kalır
Birde ferde baldı bilmem

Başım duman pare pare
Halim demen nazlı yare
Zalim olmaz derde çare
Birde serde çaldı bilmem

Dalı yeşil çiğdem sarı
Her çiçeğe konmaz arı
Dayanırmı yürek zarı
Birde yerde daldı bilmem

Giden döner kalmaz yolda
Ne hikmetler vardır kulda
Sığınacak başta kolda
Birde kerde aldı bilmem

Çare varmı böyle söze
Ölüm soğuk gelir yüze
Ela yeşil karagöze
Birde şerde vardı bilmem

Zihni adın yazdın sildin
Sadık yarım olur bildin
Hangi vakit nerde güldün
Birde merde yardı bilmem

Zihni Turgut

Birisi gibi

Ufkundayım hayel gelsene artık
Bir varsın bir yoksun birisi gibi
Kalmadı takadım bilsene artık
Coşupda eğlensem birisi gibi

Çokmu belli halim abtal oluşum
Deryaya denize her dem dalışım
Serpilmiş ağlarda esir kalışım
Balığın içinde irisi gibi

İşte gamım işte keder neylersen
Çobanın sürüsü senin heylersen
Dilimi yutarım adım söylersen
Sıralanmış dertler serisi gibi

Kapıldım hevese deli çağladım
Vurdum bu sineme hergün dağladım
Zihniyim umudu yanlış bağladım
Varmış daha beter gerisi gibi

Zihni Turgut

Biter

Ağlama sevdiğim nazlı sultanım
Akşam olur sabah olur dert biter
Dertlerin içinde kalan sultanım
Gelen olur giden olur dün biter

Senlik benlik nedir yoktur farkımız
Coşkun seller gelir yıkar hargımız
alan varmı göster murat hangimiz
Yokuş olur düzlük olur ön biter

Uçan bülbül gül dalında ötüşür
seven sevdiğyle bir gün küsüşür
Ezrail elinde ölüm görüşür
Zayıf olur semiz olur gön biter

Zalimler sanırki dünya hakimi
Gelipde gitmeyen varmı bakimi
Ömür bir şerbetdir sunan sakimi
Zeki olur alim olur bön biter

Zihni üryan geldi yine üryandır
Buda gelir geçer buda devrandır
Görkemli kaleler şimdi virandır
Kuzey olur güney olur yön biter

Zihni Turgut

Bizim ele

Havalar soğudu yaprak döküldü
Bizim ele sorun kar yağdı mola
Düz ovadan giden yollar büküldü
Bizim ele sorun yar geldi mola

Kurumuş yaprağı dönmüş gazele
Uçan kuşlar selam durun güzele
Aç sinen üstüne saçın yazala
Bizim ele sorun ar geldi mola

Kara kış gelende yanar sobası
Beyaza bürünür tokat ovası
Ellerinde varmı gelin kınası
Bizim ele sorun dar geli mola

Elesem toprağı höllük eylesem
İçerim de kinim kime bilesem
Sazım çalmaz küskün adın söylesem
Bizim ele sorun har geldi mola

Zihniyim sevdana düştüm aliyim
Söylen yar kokusun nasıl alıyım
Nice hale koydu gayri deliyim
Bizim ele sorun yar geldi mola

Zihni Turgut

Bu canda

Yazdım seni bildim gerçeğim özdüm
Unutursan kıymet kalmaz bu canda
Biliyorum gül yar çok seni üzdüm
Unutursan kıymet kalmaz bu canda

Gençlik derler hayal yeşil çimendir
Gönül sarayında sevda bilendir
İkrarından dönüp yazıp silendir
Kurutursan kıymet olmaz bu canda

Bilirmisin felek nedir dileğim
Yalancıya yoktur dilim ekmeğim
Her daim söyledim gözüm bebeğim
Uyutursan kıymet olmaz bu canda

Zihniyi kör etti gayri göremez
Bundan sonra halim nasıl bilemez
Nasıl bir yazıdır kimse silemez
Ayıltırsan kıymet olmaz bu canda

Zihni Turgut

Bu sene

Aldım gam yükünü sardım zamanla
Çile benim efkâr benim bu sene
Öyalandım bunca sene âmânla
Talih kuşu teğet geçti bu sene

Siyah saçım resimlerde görünür
Gözlerim yaşlandı sisler bürünür
Bir zaman çınardım garip görünür
İhtiyarlık beni seçti bu sene

Bin nasihat bir musibet bedeli
Yenildim felekle savaş edeli
Birde sevdiklerim benden gideli
Ömrüm mahsulünü biçti bu sene

Gerçek halim bilmez eşim dostlarım
Yürünmez yollarda taşta tostlarım
Omuzlarım düştü sona başlarım
Dertlerim kuyusun eştı bu sene

Zihniyim yazardım elim değerse
Anardım nazlımı gözüm seğirse
Felek takoz koymuş yola meğirse
Ömrüm son şerbeti içti bu sene

Zihni Turgut

Bulamam gider

Yeşil yaprak olsam dallar başında
Alyazma olaydım yarin başında
Yıllar yılı gezdim sevda peşinde
Ararım cananı bulamam gider

Lale olsam bağda yalnız büyüsem
Adaklar adarım yari bulursam
Ölürüm bu dert ile kalırsam
Ararım cananı bulamam gider

Resim olup yar cebinde gezeyim
Ressam olup gül yüzünü çizeyim
Ölmeden sevdami nasıl göreyim
Ararım cananı bulamam gider

Keremde yaşamış aslı peşinde
Yanarak kül olmuş en genç yaşında
İsmimi göstermen mezar taşında
Ararım cananı bulamam gider

Zihni anladınmı bu dünya fani
Nerde senden önce gelenler hani
Değmez üzülmeye anladım yeni
Ararım cananı bulamam gider

Zihni Turgut

Cennet bahçem

Ağaçlarda dalmısın
Şekermisin balmısın
Bir küskün bir barışık
Sevilecek yarmısın

Güneş doğdu gün oldu
Rüzgar çıktı yel oldu
Ne hayırsız yarımış
Gitti başka yar buldu

Isırganı biçerler
Suyu şifa içerler
Kara sevda çeken
Gözlerinden seçerler

Kapaklı reşadiye
Küsmüş bilmemki niye
Hasretinden ölüyor
Gönlüm yar diye diye

Tarlanın taşlısına
Meyvenin aşlısına
Nasıl yürek dayansın
Çıkamam karşısına

Zihni yaşın ellidir
Ciğer verem bellidir
Cennet baçesi yarım
Badem şeker dillidir

Zihni Turgut

Çıkıp gelir

Durur dar ağacı karşımda hemen
Çıkıp ipe boynum itesim gelir
Tokatlı deyince akılda çemen
Çıkıp zehirini içesim gelir

Savcısı hakimi karar vermişler
Çoktan kalem kırıp burdan gitmişler
Hesap derin hesap kinim gütmüşler
Çıkıp nehirini deşesim gelir

Okuyan bilirde sağırlar bilmez
Şifası bulunan dertliler ölmez
Çıkarı yok ise dostunda yelmez
Çıkıp pelerini biçesim gelir

Zorlanma fikrine bayıldım sanma
Kimseye yar olmaz güvenip kanma
Deva yoktur serde kavrulup yanma
Çıkıp nelerini seçesim gelir

Zihniyim şifadan halim uzaktır
Yürürüm yollarım kapan tuzaktır
Malkara ilçesi çeşme kavaktır
Çıkıp yellerini kesesim gelir

Zihni Turgut

ilek gibisin

Elimde resmin var yazarken bile
Tebessümlü yüzün melek gibisin
Baktım gözlerine resimde bile
Giyilmez ateşten gömlek gibisin

Seni ben görmeden yaşamamışım
Deli gönlüm susmuş coşmamışım
Hiç sevda uğruna koşmamışım
Cana can verenim melek gibisin

Sen gülerken nasıl sırrım yazarım
Mümkünmü gül yüzlüm sana kızarım
Ne zaman istersen açık pazarım
Her kula dilenen dilek gibisin

Heykelden anlasam anıt yapmıştım
Adına beyaz gül lakap takmıştım
Bulutum olaydın yere akmıştım
Gönlümde yetişen çilek gibisin

Zihniyi kul ettin ismin tanıtısa
Eriyen yüreğim burda kanıtısa
Bir cümle yeterdi şiir ağıtsa
Kaderimsin zalim felek gibisin

Zihni Turgut

Çiz beni

Kara kış gelende soğuk yel gelir
Yağar yağmur dolu olur sel gelir
Geçer elbet buda birgün el gelir
Unutunca adım çiz beni bari

Geceler bitmiyor etraf karanlık
Hayellerde kaldı mazim seyranlık
Etmedim hiyanet etmem düşmanlık
Unutunca adım çiz beni bari

Veremi kanseri yeni öğrendim
Sayende dertlere inat direndim
Karınca misali oldum çiğnendim
Unutunca simam göz beni bari

Feryadımı duyar gelir duymazdan
Verdiği ikrardan sözden caymazdan
Zihniyi sevdiğin dostdan saymazdan
Unutunca adım söz beni bari

Zihni Turgut

Çoktur

Mazide kalan güzel günlere
Acırım sevdiğim anısı çoktur
Acı tatlı geçen biten günlere
Acırım sevdiğim anısı çoktur

Kimseler sevmedi sevdiğin kadar
Kimseler vurmadı vurduğun kadar
Kimseler sevemez sevdiğim kadar
Acırım sevdiğim yanısı çoktur

Mezeler tabakta resmin elimde
Unutdum dersemde gülme halime
Baldıran zehrini sürsen dilime
Acırım sevdiğim tanısı çoktur

Arzu eder isen beni kovarsın
Ben caydım gül yarım sende cayarsın
Gümüş değil gülüm altın ayarsın
Acırım sevdiğim manası çoktur

Ederler zihniyi divane deli
Zehirden acıymış sevdiğim dili
Tekirdağ ilinin goncası gülü
Acırım sevdiğim konası çoktur

Zihni Turgut

Dayanmıyor

Dargınım sahte yüzlere
İnandım yalan sözlere
Gizlice sinsi izlere
Dayanmıyor beynim artık

Geçmedi günü yalansız
Ateşi yaktı dumansız
Ey kitapsız ey imansız
Dayanmıyor gönlüm artık

Sorsan doğruluk hocası
Dilinde sevgi hecesi
Şaibeli her gecesi
Dayanmıyor ömrüm artık

Gece oluyor gönlüme
Sevgi zararmış ömrüme
Azaplar kattı derdime
Dayanmıyor gözüm artık

Zihniyim derdin delisi
Bilemedin yok velisi
Nedir bu işin doğrusu
Dayanmıyor sözüm artık

Zihni Turgut

Değme yarama

Serapmı hayelmi benim gördüğüm
Dilek ağacına yüzüm sürdüğüm
Arkasına bakıp hayel kurduğum
Geldi geçti biri değme yarama

Çifte beni güzel durur yüzünde
Şürmeleri çekmiş ela gözünde
Haziran ayında Cuma gününde
Geldi geçti biri değme yarama

Dilim lal olmuştu gözlerim ama
Seni görmek için bakarlar cama
Haziran ayında günlerden Cuma
Geldi geçti biri değme yarama

Elinde mendili sallayıp durur
Görenin aklını beynini vurur
Sallanı sallanı bir güzel yürür
Geldi geçti biri değme yarama

Zihniyi divane eyleyen biri
Yaktı ateşinde bakmıyor geri
Hürimi melekmi belki de peri
Geldi geçti biri değme yarama

Zihni Turgut

Denilmez

Mavili eşarby bağlar başına
Fidan boylu gül yar sana erilmey
Sürmeler çekmişmi ince kaşına
Yakar içten içe sır bu denilmez

Felekya muğladan verdi karşıma
Güzelleri serdi açtı çarşıma
Gönül birin sevdi koydu başıma
Kalbimdesin amma sır bu denilmez

Samsunda hayalim orda olunca
Kahırda çekilir hasret kalınca
Resmini önüme serip alınca
Delirir yüreğim sır bu denilmez

Gözlerine yandım güzel gelinin
Dengini bulamam tatlı dilinin
Güzeller ocağı yozgat ilinin
Meşhurmuş meleği sır bu denilmez

tokatlı ordulu kardeş olurmuş
Şiir yazan gönül dertli olurmuş
Şarmasada kadir kıymet bilirmiş
Kan gelir yürekten sır bu denilmez

Zihni isim olmaz adı silinir
Uzakta olsada hali bilinir
Delirmiş haline elbet gülünür
Leyla mecnun gibi sır bu denilmez

Zihni Turgut

Derlermi bana

Gönlümün sultanı sahibin bekler
Yüze zara düşmüş derler, mi bana
Bu derdi yalnızca sevdiğim pekler
Köze nara düşmüş derler, mi bana

Çok içtim ağladım yokmuş çaresi
Bu kadar dertliyim var, mı ötesi
Anılarda kaldı sevda deresi
Göze kara düşmüş derler, mi bana

Sabahçı meyhane aradım geçen
Kadehinde vade ruhunu içen
Elinde makası kefenim biçen
Söze dara düşmüş derler, mi bana

Zihniyi arayan olmazmış meğer
Güzelsin canlılar hep seni över
Şevdasız gönül, e verilmez değer
Öze yara düşmüş derler, mi bana

Zihni Turgut

Dertli dertli

Gök yüzünde uçan turna
Ağladınmı dertli dertli
Nerelerden geldin turna
Gidiyonmu dertli dertli

Yolunmu bizim oyanı
Söyleşelim gel bu yanı
Gördünmü söyle cananı
Söyle bana dertli dertli

Tekmisin yokmu kardeşin
Hani yavrun hani eşin
Buralarda nedir işin
Geziyonmu dertli dertli

Turnam yoldaşın olayım
Söyle cananı bulayım
Eğlen kurbanın olayım
Kaçıyonmu dertli dertli

Niye yalnız giden öyle
Yolun nere nolur söyle
Yoksa zihni gibi böyle
Yanıyonmu dertli dertli

Zihni Turgut

Deşer,de gider

Mavili eşarby bağlar başına
Fidan boylu gül yar kaçarda gider
Sürmeler yakışırır kalem kaşına
Güzellik senden,de uçar,da gider

Karşımda endamlı nazlı duruşun
Adımı isterken yaşım soruşun
Gözlerin ok idi beni vuruşun
Kurşun gibi bağrım açar,da gider

Yüzün zühre gibi durur karşımda
tezgahtı açtınmı gönül çarşımda
dokuz metrelik bez bir top arşında
Makassız ellerle biçer,de gider

Kollarını bağlamak olmaz güzele
Dalarsın düşersin derin hayale
Şavkın,mı yansıdı gökte hilale
Güzellik şerbetin içer,de gider

Uzakta hayalin cana yetiyor
Ulaşamam sana ömrüm eriyor
Yaşayan canlıyım günüm bitiyor
Mazlumun sabrını seçer,de gider

Sordum Gözlerime dedim nasıldır
Düşmüşsün derdine dedi fasıldır
Zihniyim sevmişim gerçek asıldır
İçimden sırları deşer,de gider

Zihni Turgut

Devran

Yürü nazlı dilber zamanın senin
Gün gelir seninde devranın biter
Öpülesi şimdi tombul ellerin
Gün gelir seninde devranın biter

Yürüdükçe ince belin bükersin
Sinenin üstüne saçın dökersin
Gezersin yürürsün sevda ekersin
Gün gelir seninde devranın biter

Kırmızı güllere bezenmiş yüzün
Melek, mi huri, mi bilemem özün
Acıda söyleyen tatlıdır sözün
Gün gelir seninde devranın biter

Havalısın nazlı dilber havalı
Çoban ettin beni verdin kavalı
Dünyamı karattım seni bulalı
Gün gelir seninde devranın biter

Zihniyi buradan sürgün eylersin
Ne kederin vardır gamı neylersin
Aklına geldikçe sevdiğim dersin
Gün gelir seninde devranın biter

Zihni Turgut

Dilber

Ak yüzüne sarmış pempe yazmayı
Yürü nazlı dilber zamanın senin
İsterim gönülden seni sarmayı
Yürü nazlı dilber zamanın senin

Bir güzelin bahtı kara olmasın
Akmasın göz yaşı yüzü solmasın
Hayırsıza gelin olup kalmasın
Yürü nazlı dilber zamanın senin

Güzellerin sonu güzel olurmu
Ak yüzünde pempe yazma dururmu
Sürer kokuları burdan yörürmü
Yürü nazlı dilber zamanın seni

Cilveli nazlıysa derde düşürür
Atar yüregini közde pişirir
Verir kara yele umman aşırır
Yürü nazlı dilber zamanın senin

Zihnim yanar yürek görmez zalimler
Bilirdi halimi baksa alimler
Her derde şifamı böyle çalımlar
Yürü nazlı dilber zamanın senin

Zihni Turgut

Dilek

Ak göksün üstünde çiftemi beni
Taramış zülfünü durur yüzünde
Giyinmiş kuşanmış elbise yeni
Sıralı düğmeler durur göğsünde

Yürüdükçe ince belin bükersin
Öyle güzel bakma yürek sökersin
Kovalar elinde suyun dökersin
Oturur çeşmede eller yüzünde

Lal oldu dillerim adım neyidi
Yitirdim yönümü yolum köyüdü
Kardeşinden almış duydum öğüdü
Çekmiş sürmesini baktım gözünde

Mevladan dilerim uzunca dilek
Zihni bahtın kara bükülür bilek
Dayanmaz dertlere yorulur yürek
Hiç vefa görmedim onun sözünde

Zihni Turgut

Dost bana

Hayelmi gerçekmi bilemiyorum
Yol göster dost bana kurbanın olam
Gidem dedim dosta gidemiyorum
Yol göster dost bana kurbanın olam

Uzun kış geceler sabah olmuyor
İstemek yetmiyor vaden dolmuyor
Gelmeyince günü güller solmuyor
Yol göster dost bana kurbanın olam

Düşürme meylimi halden bilmeze
Ağlayıp benimle benle gülmeze
Bırakma gönlümü kefen giymeze
Yol göster dost bana kurbanın olam

Duyulmuyor sesim ıssız odalar
Isıtmıyor sönmüş soğuk sobalar
Boşunaymış bildim bunca çabalar
Yol göster dost bana kurbanın olam

Ellerim semada gönlüm kararır
Yarabbim eyleme sen beni marur
Kalmadı kibirim sermayem gurur
Yol göster dost bana kurbanın olam

Bir kahve sigara demlenir beynim
Kocamıyor gönlüm dönmüyor meylim
Boşunamı geçti bu ömür zihnim
Yol göster dost bana kurbanın olam

Zihni Turgut

Döndürdün

Çokmu gördün bana verdin neşeyi
Niye aldın şimdi isyanlar benim
Sen öğrettin bana candan gülmeyi
Dönderdin yüzümü özüme benim

Kimi sana dedi bırak boğuşma
Kimi bana dedi onla uğraşma
Mevlayı seversen benle görüşme
Döküldü saçlarım yüzüme benim

Ne akşamım belli nede sabahım
Dolu gelir dolu gider tabağım
Kayboldu sevincim söndü iştahım
Döndürdün benliğim közüme benim

Zihni garip kuldum kaldım yalnız
Bana bakıp güler belki bazınız
Dilerim mevladan çalmaz kapınız
Döndürdün vaadden sözüme benim

Zihni Turgut

Dönüştü

Dağ başını rüzgâr olup vuraydım
Üstünüzde duman olup duraydım
Hasretin bittiği günü göreydim
Bitti gönül sevdam başa dönüştü

Dermansız yüreğim yara içinde
Gündüz hayalimde gece düşümde
Haziran yazında ayın üçünde
Bitti umut gözde yaşa dönüştü

Hasretin sineme bur,da saplandı
Tarifsiz özlemim sırdır saklandı
Beni seven eşim dostum toplandı
Bitti ömür durak taş a dönüştü

Zihniyim mevsimler bile birleşir
Kuşlar feryat eder belki dertleşir
Her köşede birkaç kişi söyleşir
Bitti bahar ayım kış a dönüştü

Zihni Turgut

Efkar

Yine sardım bunca efkâr yükünü
Aldım istemeden aldım sonsuza
Bitiremem bunca derdin kökünü
Aldım omuz, uma sardım sonsuza

Bana layık gördü bunca zulüm, ü
Hak nasip eylesin gayri ölümü
Ellerimle büyüttüğüm gülümü
Aldım ortasından yardım sonsuza

Feleğin pençesi demirden sille
Etrafım sarılmış kurulmuş hile
Çekildim tuzağa bir tatlı dille
Aldım zehir, ini kardım sonsuza

Ne köy kaldı nede şehirli yanım
Nice beyler gördüm nicede hanım
Ne geçmişim varmış nede bir anım
Aldım biletimi vardım sonsuza

Zihniyim kederim kendime zarar
Mazlumun duası zalime yarar
Gönül dosta küser sevdiğin arar
Aldım dertlerimi erdim sonsuza

Zihni Turgut

Efkar dansı

Seher yeli eser sabahın erken
Gözlerim uykuyla barışmadı ki
Daha dün burada yanımda derken
Ansızın gidişi yakışmadı ki

Beraber ant içtik ayrılık neden
Yürekten sever, mi aniden giden
Felekle dargınım küskünüm saten
Mutluluk hiç bana alışmadı ki

Geceler olunca hüznüm başlar
Sessizlik yorganım yastığım taşlar
Hüsranla bitiyor gördüğüm düşler
Gözlerim sevgiyle bakışmadı ki

Bitmeden efkârım sabah olmuyor
Karanlık odama güneş doğmuyor
Zihni umut gerçek çilem dolmuyor
Sevgilim derdime karışmadı ki

Zihni Turgut

Elbet

İşde gidiyorum bayramın olsun
Ellerine kına yakarsın elbet
Bundan böyle sevin seyranın olsun
Yinede arkamdan bakarsın elbet

Çok vurdun bağrımda yara oluştu
Eşim dostum bilen bana gülüştü
Dediğin yalanlar arşa erişti
Yinede temize çıkarsın elbet

Bundan böyle yolun çıkar düzlüğe
İsminin anlamı girmiş sözlüğe
Başının üstünde duran gözlüğe
Yinede gülleri takarsın elbet

İlmekli gönlümden söküp atıyorum
Mazide kaldımı son kez bakıyorum
Lezzetli zehirli tat,dan tadıyorum
Yinede zehrini çakarsın elbet

Zihni fazla yazdım kalemim kırgın
Vefasız dostlar bu gönlüm dargın
Denizin içinde yemişim vurgun
Yinede silahın sıkarsın elbet

Zihni Turgut

Elimden

Sarardı yapraklar gazele döndü
Bir zaman ateşti kor idi söndü
Titrerdi yüreğim ne güzel düdü
Yıldız gibi kaydı hayat elimden

Ne gündüzüm belli nede bir gecem
Ne bir sözüm geçer nede bir hecem
Dayanmıyor beynim her günümü içem
Gitti hayal gitti vasat elimden

Çileli günlerin bitmez mazisi
Biliyorum güler bana bazısı
Bu kader buda alın yazısı
Harman oldu bitti hasat elimden

Derbeder sin zihni yine derbeder
Her kul kaderine boynunu eğer
Seversin insanı verirsin değer
Biledi bıçağı masat elimden

Zihni Turgut

Esmer güzel

Beline bağlamış alaca önlük
Karşıdan geçiyor durmuyor güzel
Baksam gözlerine bir tek bu günlük
Sallanıp gidiyor durmuyor güzel

Şuyamı gidersen kova elinde
Önlüğün ben olam ince belinde
Yakarsın gönülden günün birinde
Bu canım kimindir sormuyor güzel

Bilmezsin halimi nasıl yanarım
Her geçen kuşlarla selam salarım
Düşmüşüm sevdana içsem kanarım
Hilal kaşlarıyla vurmuyor güzel

Senide alırlar burdan giderler
Gelinlik yerine kefen biçerler
Kötünün birini eşin seçerler
Güzellik zor ile olmuyor güzel

Zihniyim ismini hergün yazarım
Kadere isyanım kime kızarım
Koskoca dünyda sensiz gezerim
Gönlünü benimle yormuyor güzel

Zihni Turgut

Evlat elemi

Bağın bahçen yeşil olmuş duydumki
Bir ben sığamadım kara toprağa
Bende bir zamanlar berrak suydumki
Bulandım karamam seni toprağa

Yıllarca haykırdım duyan oldumu
Felek pençesini bizden aldımı
Mutluluk misafir oldu geldi,mi
Dolandım bulamam seni toprağa

Giden gider elbet ateş bıraktın
Hiç yakın olmadık saten ıraktın
Ben tarlada buğday sende oraktın
Çalan,dım saramam seni toprağa

Belkide uzaktan izler bakarsın
Cennet bahçesinde suya akarsın
Küllenmiş köz gibi ciğer yakarsın
Yalan,dım soramam seni toprağa

Mevla yaşatmasın evlat acısı
Zihnide bitmiyor yürek sancısı
Ömrümün törpüsü kati öncüsü
Kalan,dım vuramam seni toprağa

Zihni Turgut

Eylersin

Dardadır da deli gönül dardadır
Sesin duyan olmaz figan eylersin
Sevdiğin karşında bakar buradadır
Gücenip gönlünü viran eylersin

Zamansız sevdalar çekilmez imiş
Düşünce ardından dönülmez imiş
Ömür pareleşmiş bilinmez imiş
Yüreğini atar varan eylersin

Yürekten sevilen kıymet bilmiş, mi?
Kadersiz olanlar bir gün gülmüş mü?
Felek yazı yazmış dönüp silmiş, mi?
Derdim çoktur diye saran eylersin

Zihnide derdimdir kabulüm derdi
Selam almayana selamın verdi
Gün dolandı ömür muradın erdi
Çaresiz sevdanı yaran eylersin

Zihni Turgut

Felek

Divane ömrüme çalım satarken
Eğlendidinmi bari ey zalim felek
Günleri aylara bir bir katarken
Zevkenden dört köşe oldunmu felek

Ömrüme verdiğin zarar nedendir
Zevki sefa senin bense çekendir
Yıllara dayanmaz ömrü çökendir
Keyfinden dört köşe oldunmu felek

Yazımı diyeyim kadermi buna
Kurban seçtin beni sürdünmü kına
Ne kardeş kalırmış nede bir ana
Meylinden dört köşe oldunmu felek

Zihniyim ehvalim dostu söyleyem
Bundan böyle gelse şansı neyleyem
Dünyayı sizlere bağış eyleyem
Leylinden dört köşe oldunmu felek

Zihni Turgut

Geçer

Bir güzel gördümki gözler sürmeli
Baktıkça insanı yakarda geçer
Allı gömlek giymiş kollar düğmeli
Sardıkça bağrını coşarda geçer

Uzun saçlarına alyazma takar
Geçmişde karşımda derinden bakar
Esmerin güzeli gönüller yakar
Yılan gibi insan sokarda geçer

Şu yorgun gönlüme eyleme çalım
Dayanmaz nazlara bu garip halim
İsimsiz mezarım kimsesiz salım
Cehennem narında yakarda geçer

Ne hallere düştüm ben bu yaşımda
Beyazlar oluştu siyah saçımda
Şavkın geldi burda durur karşımda
melul melul gözler bakarda geçer

Gerek varmı zihni güzel sevmeye
Ak göksün üstünde yeşil düğmeye
Yolculuk başladı başla evmeye
Gözlerim güzele akarda geçer

Zihni Turgut

Geçersin Elbet

Çare arama ben bitti bilirim
Şelamı sabahı kesersin elbet
Feryadı içimde sızı bilirim
Bırakırsın artık gidersin elbet

Bakışmadım gönlün olana kadar
Yaşamadım seni bulana kadar
Çevirdim yönümü ölene kadar
Resmimi yırtarsın çizersin elbet

Yeşil yerler canlı neşeli bağlar
Yükseği manzara karşiki dağlar
Kırılısın ayağın kapansın yollar
Gönülden hasat'ı biçersin elbet

Gurbet elin gördüm kumlu çölünü
Koklamadım haram bağın gülünü
Görmesin gözlerim dönme yönünü
Ayrılık şerbeti içersin elbet

Tutmadım sarmadım yari belinden
Kolayımı ayrılmak tatlı dilinden
Dertlere düşesin her bir yerinden
Geçti vakti benden geçersin elbet

Zihniyim bedene canım harammış
Neşeli bildiğim gönlüm viranmış
Kelimeler sahte umut yalanmış
Başka gönül bulur seçersin elbet

Zihni Turgut

Geçti

Yanar yürek derin derin
Albu kalbim oldu serin
Gel gör bu zihni eserin
Bade gibi içti geçti

Yanar içim yanar böyle
Geç karşıma seyir eyle
Al bu kalbi tımar eyle
Kılıç gibi biçti geçti

Zalim olan zalim olur
Derde salar sebep olur
Sanır ahım böyle kalır
Dert içimde coştı geçti

Yaşım elli düştüm derde
Nerde kaldı gençlik nerde
İhanet saplandı serde
Yalan dünya boştu geçti

Sabahın seher yıldızı
Ağlar içim sızı sızı
Sandımki perinin kızı
Kurşun gibi koştı geçti

Zihni adın düşer dile
Lal ederler bile bile
Arının konduğu güle
Tiken sardı açtı geçti

Zihni Turgut

Gönül denizi

Sevda takviminde yapraklar bitti
Yetmedi seneler günümüz azmış
Üçyüz altmış küsür günümüz gitti
Gönül denizin de gemimiz batmış

Aklıma düşünce beynim donuyor
Ciğer bile farklı hava soluyor
Sanki aylar yıla benzer oluyor
Anıları silmiş Gönülden atmış

Bu ciğeri söksem elimle yarsam
Yine hırsım inmez betona karsam
Reşimleri yırtıp toprağa sarsam
Değersiz ismimi maziye katmış

Akılsız beynimde cismin bellidir
Her hecede sanki ismin bellidir
Kırklı yaşlardayım sanki ellidir
Açık mezat kalan ömrümü satmış

Zalim vefasızın beli bükülsün
Kalmasın saçları dişi dökülsün
Çeksin ettiğini içten sökülsün
Şevdim sözü bile zehirden tatmış

Zihni dilin adın söylerken ağlar
Mecalsiz dizlerin kolların bağlar
Geçti vakti artık o eski çağlar
Hayaller tükenmiş uykuya yatmış

Zihni Turgut

Gözlerim gider

Ak sinen üstünde siyah bir yazma
Mevlayı seversen yalnız gezme
Kuğu gibi nazik uzaktan süzme
Gözlerim ardından ellere gider

Siyah saça tarak vurmuş taramış
Mevlam bu güzeli çokmu aramış
Suyumu havamı bilmem yaramış
Gözlerim ardından güllere gider

İncecik belinde takmış kemeri
Seni gören netsin gökte kameri
Subayım sen olsan bende yaveri
Gözlerim ardından yellere gider

Söyle güzel söyle adın bileyim
Kamaştı gözlerim durda sileyim
Yolun nere söyle bende geleyim
Gözlerim ardından dillere gider

Zihniyi lal eder böyle zarafet
Allah vergisimi bulmuş marifet
Seni alan saysın gelmiş ganimet
Gözlerim ardından sellere gider

Zihni Turgut

Güldüremezsın

Bunca nazı çekmez gayri bu gönül
Düşer se nehire kaldıramazsın
Bunca ağır ihtam alamaz gönül
Delirir derdinden saldıramazsın

Her iki cihanda sorgu suvalda
Sırlar saklanmıyor sığmaz çuvalda
Çobanda keramet vardır kavalda
Kurda koyun bile aldıramazsın

Yaralı sineye sevda konarsa
Usta almış tahta elde oyarsa
Yıldızlar her daim hızlı kayarsa
Yeni dünya doğar öldüremezsın

Zihniyi kemende felek bağladı
Bırak gece gündüz bile ağladı
Bilmem kaç güzelle gönül eğledi
Sen gelip yüzünü güldüremezsın

Zihni Turgut

Hasretin Elemi

Zülfünü dökmüşsün göğsün üstüne
Bahar mı kısmışdır söyle sevdiğim
Al yazma yakışmış beyaz yüzüne
Silahın kaş, mıdır bilmem sevdiğim

Eser sam yelleri sabahın erken
Yaz, mıdır güz, müdür bilmem sevdiğim
Sessiz duvarlara adın söylerken
Ağlarım içimden gülmem sevdiğim

Irmaklar çağlasın gitsin canana
sevginin gücünü bilsin sevdiğim
Kapıldım giderim deli devrana
Muradım alıp, ta gülmem sevdiğim

Zihniyim bağdanım bahçen olayım
Dalından gülleri dermem sevdiğim
İster kulun ister kölen olayım
Başkasına gönül vermem sevdiğim

Zihni Turgut

Hatırla

Kederim yığınla fazla acılar
Sanki saat olmuş gelir sancılar
Görürsen kapımda demir kancalar
Alnımda yazımı beni hatırla

Dertler üzüntüler yoldaşım benim
Kederler acılar kardeşim benim
Görürsen neşeden güldüğüm benim
Şişedeki meyi beni hatırla

Ağlarım yaşlarda bitti gözümden
Görürsen saptığım beni özümden
Arınmak istedim gönül közümden
Ettiğim yemini beni hatırla

Yazarım bunları zalim okumaz
Rüyalarda bile hasret yorulmaz
Sevdalı gönüle mezar kazılmaz
İçimde hasreti beni hatırla

Çileli gelmişim zihnim çileli
Acıdan başka ne gördüm geleli
Kaç yıl oldu bilmem en son güleli
Resimlere bakıp beni hatırla

Zihni Turgut

İsmi gül olmuş

Ak sinen üstüne güneşmi geldi
Yanmış tenin gülüm bir güzel olmuş
Bal dudağa şeker lokum, mu değdi
Tarifsiz tatlanmış bir güzel olmuş

Beyaz marur yüzün melek misali
Ararım bulamam yoktur emsali
Dağları bağları çölde kumsalı
Sorduğum yerlerde ismi gül olmuş

Açılıp anlatsam yare ehvalim
Belkide bağışlar görür bu halim
Kahveler söyledi baktırdım falım
Sorduğum yerlerde ismi gül olmuş

Kalbimin üstünde çıkan benimsin
Sevincim kederim büyük derdimsin
Tikenli bahçemin açan gülümsün
Sorduğum yerlerde ismi gül olmuş

Zihniyim sevdalar gizli özümde
Bir zaman hasrettin benim gözümde
Sevdiğimi derdim her bir sözümde
Sorduğum yerlerde ismi gül olmuş

Zihni Turgut

İsmim bilinmez

Elveda istanbul elveda artık
Buğulu penceren için bilinmez
Elveda güzellik ben yokum artık
Dalmayan göllerde ismim bilinmez

Hayelleri teker teker yıktınız
Geçtiki hevesler benden bıktınız
Düşünce arkamdan hemen sattınız
Salmayan çöllerde ismim bilinmez

Genliğim giderken nasıl bilmedim
Üryan geldim yetim kaldım gülmedim
Vicdansız olmadım yürek silmedim
Kalmayan dillerde ismim bilinmez

Eliyi geçince kenar taşısın
Eski çeşme gibi kurna kaşısın
Yolcuyum duramam sebep başısın
Bulmayan illerde ismim bilinmez

Yeminim olsunki geri bakarsam
Küstüğüm ormanın dalın yakarsam
Gittiğim yerlerden ordan bıgarsam
Solmayan güllerde ismim bilinmez

Elveda istanbul zihni günündür
Uygarlık yolunsa doğru yönündür
Marmara boğazlar sonsuz gölüdür
Olmayan sellerde ismim bilinmez

Zihni Turgut

İsmimdir benim

Zormu ahmak olmak kıssası nedir
Sorsan beni derler ismimdir benim
Sermayem bir yorgan kuru bir sedir
Yattığım yatağım ismimdir benim

kimi fakir diye beni suçladı
kimi hakkım diye beni yuhladı
Biri var,ki gözden beni sakladı
Kattığım gönülde ismimdir benim

Duyulur ihanet mide kaldırmaz
Gönlü olsa aslan bile saldırmaz
Her kovana parmak sokup baldırmaz
Sattığım piyasa ismimdir benim

Biri gitti başka birin suçladı
Deli bilmez gözü görmez haşladı
Gönlümde ihanet suçu işledi
Çattığım gönülde ismimdir benim

Zihniyim isyanım kapandı sayfam
Ne sevdiğim olur nede bir tayfam
Şekerden dolayı kaldırmaz kafam
Attığım içimden ismimdir benim

Zihni Turgut

Kaybedilen umut

Yine hazırlayıp sardım göçünü
Sorma gard aş sorma bana içimi
Ben nere bırakam böyle üçünü
Ellere bahar yaz bize kış gelir

Ektim biçemedim harman olmadı
Bunca emeklerim vefa bulmadı
Etrafımda eşim dostum kalmadı
Yellere savrulmuş başa taş gelir

Yas tuttum her yanım yandı kavruldu
Bütün emeklerim yele savruldu
Bize haram olan ele mal oldu
Küllere karışmış acı aş gelir

karardı bahtımın gece lambası
ciğere ateştir gönül tasası
belki gelir dedim hızır asası
dillere düşersin gözden yaş gelir

Zihniyim görmüyor perdeli gözüm
Çok uğraştım amma olmadı çözüm
Şarıldı gidiyor bilmeze göçüm
Sizlere dertlerim belki hoş gelir

Zihni Turgut

Kıyar,mı Kıyar

Siyahlar içinde allı sevdiğim
Kiraz dudakları ballı sevdiğim
Saçlarının içi güllü sevdiğim
Felek bu bize kıyar, mı kıyar

İstinye emirgan sahil yolunda
Bir yaz geldi geçti senin yanında
Ayrı kalmak varmış gördüm sonunda
Kader elem verir sayar, mı sayar

Bazen bekliyorum belki gelirsin
Şu bitkin halimi gelip görürsün
Gülücük saçarsın öyle yürürsün
Gönlünde gönlüme kayar, mı kayar

İyi olmaz zihni yürek yarası
Onsuz viran maslak hatta burası
Artık bilmem gitsem mekân neresi
Güzelim fikrinden cayar, mı cayar

Zihni Turgut

Kimim var vefasız

Kara yazılmış kaderim
Duman olurda tüterim
El eğlenir ben gider
Sözler acı dil vefasız

Yüce dağlar karlı olur
İlkbaharım son güz olur
Senden başka kimim olur
Lale gibi gül vefasız

Ulu çınar dalı uzun
Yaprağı yeşildir güzün
İçerimde var bir hüznün
Toprak gibi kil vefasız

Zihni derdini söylese
Af fed er beni dilerse
Kulun olurdum isterse
Sevdim seni bil vefasız

Zihni Turgut

Meğer

Gül tikene tiken güle alışık
Bilemedim düzen buyumuş meğer
Kimi siyah giyer renkler karışık
Anlamadım düzen buyumuş meğer

Laleler sümbüller bağbanın gülü
Bulutı yağmuru damlası seli
Yaz ayında geldi zemheri yeli
Kalamadım düzen buyumuş meğer

Bağlarda üzümler salkımı olgun
Yem yeşil vadiler manzara dolgun
Sararmış benizler görünür solgun
Bulamadım düzen buyumuş meğer

Yükselmiş ormanlar yüksek kaleler
Dost elinde olsun şirin laleler
Güz gelmeden çağlar sular dereler
Bilemedim düzen buyumuş meğer

Efkarlanma deli gönül coşarsın
Herkes gibi bilinmeze koşarsın
Birgün olur dünya malın boşarsın
Gülemedim düzen buyumuş meğer

Zihniyim doğrular benim dilimde
memleket sevdası tokat ilimde
Yıllar yılı kaldım yaban elinde
Gelemedim düzen buyumuş meğer

Zihni Turgut

Melek olsun

Kırdın Şu gönlümü arama artık
Melek olsun gözüm olurmu sende
Yıktın Şu dünyamı gülemem artık
Melek olsun gözüm olamaz sende

Ne sandın kendini yalan söyledin
Beni davar ettin hergün heyledin
Aklınca benimle alay eyledin
Melek olsun yüzün yoramaz dilde

Bahar aylarımı kışa döndürdün
Ufkunda yanandı ışık söndürdün
Dost düşman el alem bana güldürdün
Melek olsun sözün soramaz günde

Zihniyi belledin dünya delisi
Sandı ki vız gelir sana gerisi
Hesabı sorar bak inan ölüsü
Melek olsun özün saramaz bende

Zihni Turgut

Mevlaya yakarış

Yüce dağ başında kar ile boran
Kimsesiz kuluna döndürme mevlam
Nicedir halimi olmadı soran
Kimsesiz kuluna döndürme mevlam

Sızlıyor içerim bilmesin hayın
Söküldü ciğerim almışmı payın
Soğuk kış gününde on beşi ayın
Kimsesiz yoluna döndürme mevlam

Gülüşü bir başka bakması başka
Duruşu insanı düşürür aşka
Kör olsa gözlerim görmesem keşke
Kimsesiz balına döndürme mevlam

Arzu halim bilse söylermi adım
Bilmezki dünyada kalmadı tadım
İçerimde sevda ölmüyor kadim
Kimsesiz malına döndürme mevlam

Üç yüz altmış beşgün aldın,mı kayda
Zihniyim ismimde kalmadı fayda
Bu ayda olmazsa gelecek ayda
Kimsesiz salına döndürme mevlam

Zihni Turgut

Muhanet

Kırıla ellerim kalkmıya kolum
Karanlığa düştü aydınlık yolum
Musalla taşında omuzda salım
Dünya senin olsun sevin muhanet

Bahar yaz gelende yeşerir dağlar
Mevsimler değişir koşuşur aylar
Kement salmış felek adımı haylar
Dünya ahret senin evin muhanet

Selvi söğüt olsam dere boyunda
Vicdansıza hürmet yoktur huyumda
Bende bir insanım adem soyumda
Dünya alem senin senin muhanet

Zihniyi düşürdün gülesin artık
Benim için yoksun bilesin artık
ebedi yürekten silesin artık artık
içerimde yara derin muhanet

Zihni Turgut

Ne

Açtım ellerimi arşa seslendim
Ne sesim duyuldu nede amanım
Giyindim kuşandım azda süslendim
Ne görenim oldu nede soranım

Hayırsız olduğun nerden bileyim
Gözlerim ağlarken nasıl güleyim
Duam kabul olsun artık öleyim
Ne kitap okunur nede kuranım

Ey sevgili senin varımı vicdanın
Türkmüdür gavurmu damarda kanın
Ezdikçe sevdami şişti iştahın
Ne gelenim olur nede duranım

Zihniyi silahla vursaydın keşke
Çıkardın gönlümde inanki köşke
İnancım kalmadı böyle bir aşka
Ne oranım artık nede buranım

Zihni Turgut

Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Mehtaplı geceler eksik bir yanım
Ne mutlu olurum nede üzgün yar
Sanki damarlardan çekilir kanım
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Mey sesini duyar gibi olurum
Issız gecelerde yalnız kalırım
Çok yaşamaz bu dert ile ölürüm
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Yıldızları saymak düştü bahtıma
Bu gece anılar geldi aklıma
İsyan ettim gönlümdeki saklıma
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Ne bir tarifi var ne bir belgesi
Ne bir canlı gelir nede gölgesi
ensemde hissettim onun nefesi
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Yüreğimde saklı anlamsız sızı
Gönlünde kaldımı sevginin azı
Önümüze serptin ateşi közü
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Zihniyim duvarlar sırdaşım oldu
Hayelin görürüm gözlerim doldu
Beraber çektiğim resimler soldu
Ne mutlu olurum nede üzgün yar

Zihni Turgut

Nerde nerdesin

Bende yandım senin için bir vakit
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin
Ölürdüm uğruna bende bir vakit
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin

Çok sevdalar ettim seni bulmadı
Kızıp yâre elim saçım yolmadı
Verdiğin cezalar sanki dolmadı
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin

Kaç ay geçti bilmem gelmedi daha
Gönlüm murat alıp gülmedi aha
Derdimi söylesem valiye şaha
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin

Sen gittin gideli yüzüm gülmedi
Verdiğin sözlerin biri gelmedi
Yeşerdi sevdası daha ölmedi
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin

Zihniyi düşürdün ateşe nara
Özlem tartılır, mı olur, mu dara
Bundan böyle salın saçların tara
Şimdi bilmem nasıl nerde nerdesin

Zihni Turgut

Nerdesin hayel

Gül yüzünü hasretime sardığım
Günler geçti aylar geçti nerdesin
Dilek tutup şarkılara sorduğum
İlk baharı yazı geçti nerdesin

Bir hayelin kaldı birde dediğin
Hatıramız diye pozlar verdiğin
Böylemiydi bilmem beni sevdiğin
Son baharı kışı geldi nerdesin

Mevsimler değiştı hava soğudu
Benim nazlım ile ahtım çoğudu
Kimden aldı bilmem kötü öğüdü
Coşkun seller geçti gitti nerdesin

Zihniyim kaybettim bugün aklımı
Ortalara attım gizli saklımı
Dünyadan söktürdün ömür mıkımı
Kazıldı mezarım bitti nerdesin

Zihni Turgut

Nesidir o

Günül düşer isen gayri birine
Hesabın sorasın neyin nesidir
Olurda sözünün duran merdine
Diyenin gönlümün artık nesidir

Kimseler anlamaz yürek sesini
Sıkı tuttun bilirim artık nefsini
Geçmişî bıraksan duysan sesini
Diyenin gönlümün artık nesidir

Dar oldu yalanmış dünya dar oldu
Kimi sevdim ise gitti el oldu
Adına diktiğim lale ler soldu
Diyenin gönlümün artık nesidir

İsyan etsen duyan olurmu sesin
Yetişmezki artık ona nefesin
Bu dünyada artık sen bir çilesin
Diyenin gönlümün artık nesidir

Zihni bu kadar mı oyun oynanır
Fitne fesat hepsi birden kaynanır
Kalmaz biter mazi anın payla nır
Diyenin gönlümün artık nesidir

Zihni Turgut

Neyidi

Gönlüme suyunu serpdi nemlendi
Baharmı yazmıydı bilmem neyidi
Düştü dile gaddar oldu ünlendi
Baharmı yazmıydı bilmem neyidi

Vefasız diyemem hattime değil
Gönlüme düşüren rabbime değil
İsyanım kendime sevdama değil
Kahırmı azmıydı bilmem neyidi

Üzülme sevdamın özü üzülme
Sarıp gözümde sakın süzülme
Dik dur meylim gönlüm sakın ezilme
Ahırmı nazmıydı bilmem neyidi

Kelamını aldım süzdüm delice
Belli etti bana fikrin etti iyice
Götürür sevdası beni salaca
Nehirmi gazmıydı bilmem neyidi

Zihniyi belledi bir şey anlamaz
Yakarsam yüreğin belki sızlamaz
Giderim ardından geri gözlemez
Sihirmi farzmıydı bilmem neyidi

Zihni Turgut

Oğula nasihat

OĞULA NASİHAT

Gönlüm arzuladı tokat elini
Gidip orda şimdi kalasın oğul
Sivas yolu üstü çamlık belini
Gidip şu Yozgat, ı göresin oğul

Amasya samsunu orduyu görsen
Giresun Trabzon, u Rize, yi gezen
Gümüşhane Bayburt Erzurum desen
Gidip toprağımdır diyesin oğul

Karsı Ardahan, ı sağlam kalemiz
Erzincan Elazığ gak koş yöremiz
Harita üstünde güney bölgemiz
Gidip güllerini deresin oğul

Ankara Kayseri Niğde Adana
Kır Şehir Nevşehir varsan farkına
Hacı bek taş deyip girsen harkına
Gidip kurban kesip yiyessin oğul

Edirne, den karsa demiş atamız
Türkün dostu olmaz düşman ötemiz
Dünya üzerinde güzel kıtamız
Gidip hainleri silesin oğul

Tekirdağ Edirne Avrupa yolu
Toprağa can verir Meriç, in kolu
Çanakkale İzmir can ana dolu
Gidip şehit, in yâd edessin oğul

Zihni çorum bolu çabuk gidilir
Karabük Çankırı hayal edilir
Bu vatan,a canlar feda edilir
Gidip şu güneyi gezesin oğul

Zihni Turgut

Ondan

Son bahar gazeli dökülür daldan
Daraldı yolumuz sıkıntım ondan
Anlamadın beni bilmedin halden
Şiirlere durup takılmam ondan

Simanı görmeden yoruldu canım
Tutmaz oldu elim kurudu kanım
Sahiplendi gönlüm kusurdu yanım
Eş olmazmış bana yıkılmam ondan

Eşarbın içinde belli başını
Silah etti vurdu telli kaşını
Al yazma içinde sarı saçını
Açmadı bir türlü yakınmam ondan

Çevirdim gönlümü darda olamam
Giderim buradan yolda duramam
Kanasa yüreğim kendim saramam
Dayanmaz haline sakınmam ondan

Zihni Turgut

Özlü sevda

Çaresiz yüreğim bağrım ezeli
Ömrümde görmedim böyle güzeli
Söyletir yürekten türkü gazeli
Türkmenmisin söyle adın bağışla

Fidan boyun benzer dala selviye
Dayanırmı gönlüm böyle cilveye
El açtım mevlaya melek'mi diye
Rüyamı bilemem tadın bağışla

Görünce titredim dilim tutuldu
Organlarım bile benden kurtuldu
Unuttum adımlı gönlüm savruldu
Rüyamı gerçekmi yad'ın bağışla

Zihni sevda nedir sorsam bilmezsin
Bir çare halinle daha gülmezsin
Kör olur artık sonun görmezsin
Sormadım meleğim yaşın bağışla

Zihni Turgut

Sahte sevgi

Unut adım sende durmaz böylece
Son kurşun namluda durur şöylece
İhanet nasıldı kalsın öylece
Hatıra dediğim her şey talanmış

Seviyorum derken kolay yalandı
Hırsız gibi gelip gönül çalandı
Bir buse verince aklım alandı
Dudakta nameler sahte yalanmış

Sahilde anılar canlanır bana
Bakarım denize diyemem ona
Çok çabuk gelmişiz gönülde sona
Şuçu ağır olsun gönül çalanmış

Zihni bu dert seni alır götürür
Aklın baştan gider durmaz yitirir
Hergün seni azar azar bitirir
Ahım aldı olsun ahım alanmış

Zihni Turgut

Sayar

Ağlama gönlümün derdi ağlama
Hayat yolumaza setleri koyar
Sine ne vurupda göğsün dağlama
Yağar yağmur toprak suyuna doyar

Kime naz eyledin nedir bu halin
Yok olur kaybolur elinden malın
İsimsiz mezarın sahipsiz salın
Birileri gelir elbisen soyar

Bitmez sandım kara günün yasını
Silemedim gönül deki pasını
Bölüşürler malın mülkün tasını
Sevdiklerin gelir toprağa koyar

Zihni efkar geldi doldu içime
Felek zorla itti beni seçime
Böyle nefes almak gider gücüme
Beni de dünyada yaşamış sayar

Zihni Turgut

Selam dostu

Geçer ömür kalan değil
Gider hayat yalan değil
Açık pazar talan değil
Benim derdim dermansız yar

Yazı bilmem kışı bilmem
Hayel bilmem düşün bilmem
Talih denen kuşu bilmem
Benim derdim çaresiz yar

Saza teli koyan usta
Dertli çalam gelen dostu
Zara düştü gönlüm yasta
Benim derdim süresiz yar

Azap çeken deli yürek
Mezar kazar keskin kürek
Deli başu akıl gerek
Benim derdim kimsesiz yar

Adım desem bana kızar
Elde kalem zihni yazar
Abdal oldu cihan gezer
Benim derdim sevgisiz yar

Zihni Turgut

Sevdiğim

Güzeller şahısın bilirim elbet
çekerim içime seni seni sevdiğim
Zamanı gelince gidersin elbet
Gelmeden sevseydim seni sevdiğim

Sahilde dalgaya bakar gözleri
Alyanak ufalmış solgun gözleri
Zihni gönlündeki sevda izleri
Silmeden sevseydim seni sevdiğim

Güllerin şahıdır gülü gülşahın
Bilirim sevabın var mı günahın
Her gecenin gülüm gelir sabahın
Bilmeden sevseydim seni sevdiğim

Ela gözler görür alı yeşili
Güzeller içinde ayrı seçili
Geçer ömür gayri kefen biçili
Giymeden sevseydim seni sevdiğim

Gül pempe yazmayı takar başına
Kurban olam gülüm siyah kaşına
Gönül sayfasında mehenk taşına
Değmeden sevseydim seni sevdiğim

Zihniyi büyüler kokun duruşun
Renklerin içinde ela oluşun
Geçipde karşıma adım soruşun
Eğmeden sevseydim seni sevdiğim

Zihni Turgut

Sevdiğim mi var

Dert verip dermanı aratma mevlam
Benim naz görünen sevdiğim mi var
Esmer tenim kafi sarartma mevlam
Benim az görünen sevdiğim mi var

Ayaktan başladı ağrı dizimde
Şikayet değilde sitem özümde
Yılların vurduğu tokat yüzümde
Benim yaz görünen sevdiğim mi var

Kuzular eğlenir çimen üstün,de
Yaylalar sırtında duman tütsün,de
Hayata kırıldın şansa küstün,de
Benim kız görünen sevdiğim mi var

Çileli bülbülün avazı ağıt
Eşine dostuna ediyor öğüt
Selviler içinde sıralı söğüt
Benim öz görünen sevdiğim mi var

Zihniyi dertlere eylersin harman
Tükendi takatım kalmadı derman
Yaradan yazmışsa bozulmaz ferman
Benim söz görünen sevdiğim mi var

Zihni Turgut

Sevgili

Gönlüme huzuru doldur görelim
Sevgili dediğin umut verendir
Dost,mu,sun düşman,mı bizde bilelim
Sevgili dediğin umut verendir

Yılları uğruna hiba eylerken
Ellerim semada dua eylerken
Dillerim adına şarkı söylerken
Sevgili dediğin yakın cerendir

İsmine adaklar verdiğim günü
Ellerinden tutup öptüğüm günü
Saçlarına örgü ördüğüm günü
Sevgili dediğin kıymet bilendir

Etme hakkın bana bilir uzaktan
Gönül düştü korkmaz artık tuzaktan
Yıllar yılı yedim bunca kazıktan
Sevgili dediğin tutku çaren dir

Zihniyi iyice zayıf bildiler
Safın önü deyi daha güldüler
Gönlüme düşenler bir bir öldüler
Sevgili dediğin gönül yarendir

Zihni Turgut

Sevgiliye hitap

Uzaktır yolumuz görünmez ardı
Yandı içim alev bedenim sardı
Gün olur söylenir bir zihni vardı
Yalan dünya sana kalsın sevdiğim

Al, yazma içinde melek yüzlümdü
Kumral saçım ela melül gözlümdü
Delice sevdiğim gönül sözlümdü
Anzer yaylasında balsın sevdiğim

Uzundur yollarım nasıl gelinir
Gönül defterinden adım silinir
Saramam belini bir gün ölünür
Cansız bedenime salsın sevdiğim

Sesini özlerim kimse bilmeden
Fırtınaya döndü hasret dinmeden
Hayalin gözümde bir an gitmeden
Sahipsiz bu canı alsın sevdiğim

Yayla yolu bekler seni baharın
Çiçeklerde kokun esmiş buharın
Dertlere direndim bitti ahırın
Cennete götüren dalsın sevdiğim

Zihniyim faniyim geldim gideyim
Var, mı dertsiz olan söylen bileyim
Samsunu Muğla'yı versen nedeyim
Bütün dünya senin olsun sevdiğim

Zihni Turgut

Sona eriş

Mezarım üstünde bitince otlar
Gelir nazlı yârim onları toplar
Hatırası deyip elbisem katlar
Gün gelir kapanır bizim gözümüz

Boşa dolanmışım gurbeti kışın
Düşmüşüm telaşa bir kaşık aşın
Sonuna gelmişim bilmedim işin
Gün gelir küllenir bizim közümüz

Şilinmez yazılar baştan yazılmış
Ölmeden hazırdır mezar kazılmış
Sanırsın dostum çok bana üzölmüş
Kimseye diyecek yoktur sözümüz

Zihniyim ömrümü sona getirdim
Hesabım yapıldı sayfa bitirdim
Aldım gam yükünü dosta götürdüm
Dönölmez yollara döndü yüzümüz

Zihni Turgut

Sonu yakındır

Figan feryat hepsi dünya telaşı
Sabreyle sevdiğim sonu yakındır
Küçüğe büyüğe sorulmaz yaşı
Sabreyle sevdiğim sonu yakındır

Kuru gazel etti dalından attı
Yediğim ekmeğe zehrini kattı
Nice can bilirim toprağa yattı
Sabreyle sevdiğim sonu yakındır

Nedir bu telaşın nedir bu çaban
Bu kadar uğraştın varmı bir aban
Yalvarma namerde dilenme aman
Sabreyle sevdiğim sonu yakındır

Günler geçti aylar geçiyor yıllar
Sönmüş kovan gibi tükenir soylar
Ezrail kapımda ismimi haylar
Sabreyle sevdiğim sonu yakındır

Kalbur oldu elek gibieledi
Dertlerin içinde zihni meledi
Felek bize keskin pıçak biledi
Sabreyle sevdiğim sanu yakındır

Zihni Turgut

Söylesin

Yine gördüm bugün nazlı cananı
Ben susayım sorun gözler söylesin
Vardım mekanına buldum cananı
Ben susayım sorun sözler söylesin

Hurimi melekmi yüzü seçilmez
Titriyor yüreğim elin değilmez
Çok isterim ama beden sarılmaz
Ben susayım sorun eller söylesin

Beyaz yüze sarmış kara yazmayı
Ellerim istiyor düğmen çözmeyi
Yol eylemiş nazlım yalnız gezmeyi
Ben susayım sorun yerler söylesin

Zihniyi pareler dertler dermansız
Düşmüşüm aşkına yandım amansız
Varılmaz yanına gönül fermansız
Ben susayım sorun diller söylesin

Zihni Turgut

Şehit,im inşallah

Toprağın uğruna şehit olanın
Ruhu şad mekanı cennet inşallah
Ölürken şehidim yüzü gülenin
Sana kurşun sıkan gülmez inşallah

Albayrak sarılı tabut üstünde
Atatürk bakıyor orda büstünde
İhanet edene belki küstünde
Bu milletki sana borçlu inşallah

Bayrağın anlamı vardır bilmeyen
Namertdir vatandan onu sürmeyen
Oynanan oyunu halen görmeyen
Şeytana akraba olur inşallah

Birileri koltuk masa derdinde
Aslında ihanet vardı gördünde
Nice kansız geldi onu sürdünde
Mükafat cennetin olur inşallah

Çalıp çırpıp zevki sefa edenin
Gece olup alem yapıp gülenin
Anneye babaya karşı gelenin
Yolları cehennem olur inşallah

Zihni duysun bizi kimi şahinler
Kök salmasın yurda kansız zalimler
Nice beylik geldi nerde kavimler
Şehit,im nur içinde yatar inşallah

Zihni Turgut

Umut,un bittiği an

Gam eyleme gönül aldın dersini
Karanlık gecenin sabahı şendir
Tımar ettin amma buldun nefsini
Karanlık gecenin sabahı şendir

Yalnızım gönlümde hesap kapandı
Dürüldü defterim sayfam toplandı
Viran oldu gönlüm artık uslandı
Karanlık gecenin sabahı şendir

Mihraba bakarken gözüm sulanır
Beynimin içinde mazim canlanır
Mevsimler değişir zaman dolanır
Karanlık gecenin sabahı şendir

Zihniyim ıssıza düşermiş yolun
Sarılmış kin ile hep sağın solun
Sevinen çok olur duyulur ölün
Karanlık gecenin sabahı şendir

zihni turgut

Zihni Turgut

Unutma

Başında yazması gömleği beyaz
Bir tanrıyı bir,de bizi unutma
Anlamadım nasıl geçti,ki bu yaz
Bir tanrıyı bir,de bizi unutma

Fidan gibi boyu sallanır durur
Çölde esen sıcak yel gibi vurur
Kim derdiki kalmaz gider bu gurur
Yitirdim benliğim bizi unutma

Aşılmaz dağları inan aşarım
Rüyamı gerçekmi bilmem şaşarım
Yanıma geldikçe güler coşarım
Kaybettim günlüğüm bizi unutma

Yetermisin gülüm kalan ömrüme
Çimenler yeşert,tin gayri gönlüme
Kim ne derse desin gitmez ağrıma
Sayende güldüğüm bizi unutma

Zihnide sana gayri deli bağlandı
Bir zaman saf idi suydu bulandı
Kollarım kollara bir kez dolandı
Sadık yar bildiğim bizi unutma

Zihni Turgut

Vah vah

Hurimi,sin melek,misin sevdiğim
Gönlüm sana düştü vah bana vah vah
Alyazma içinde yüzün sevdiğim
Bir vefasız yare kapıldım vah vah

Havada bulutlar yağmur getirir
Sana olan aşkım zulüm getirir
Mecnun eder çöle salar götürür
Bir vefasız yâre açıldım vah vah

Hayeli burada durur karşımda
Tezgahını açtı gönül çarşımda
Dillere düşürdü elli yaşımda
Bir vefasız yare sarıldım vah vah

Zihniyim halimi gören olmasın
Ne adımı ansın nede sormasın
Hançer alıp beni daha vurmasın
Bir vefasız yare darıldım vah vah

Zihni Turgut

Yalnız dert

Gül yüzüne hasret kaldım cananım
Çile benim efkar benim dert benim
Yine gam yükünü sardım cananım
Çile benim efkar benim dert benim

Yüce dağlar yüce oldu olalı
Başı karlı olur yüksek olalı
Garip zihni sensiz kaldı kalalı
Mahpus benim zindan benim dert benim

Hayal etsem sanki gerçek oluyor
Gül yüzünde pembe renkler soluyor
Gel gör zihni bu dert ile ölüyor
Kanser benim verem benim dert benim

Al eline hançer sapla serdime
Belki ilaç olur bahtsız derdime
Ağladım günlerce kendi kendime
Nehir benim ırmak benim dert benim

Karşı dağlar uzak uzak görünür
Kış gelende çise boran bürünür
Aşık zihni sensiz kaldı sürünür
Elli benim altmış benim dert benim

Zihni Turgut

Yalnızım

geçti vakti güller bana sitemkar
gönül sayfam yırtık yine yalnızım
beynim bile olmuş bana iskankar
gönülden hesabım aldım yalnızım

bulutlar yağmuru havada tutar
dua eden kullar semaya bakar
akılsız başımda şimşekler çakar
ellerim semada kaldım yalnızım

bundan böyle artık yolum bekleme
akşam vakti gelse camda gözleme
kapat sayfaları beni özleme
dillerim duaya kardım yalnızım

yürü zihni yürü yolların uzun
bitti bahar ayın geldi bak güzün
bumuydu hayırsız verdiğin sözün
gönülden hayeller kurdum yalnızım

Zihni TURGUT

Zihni Turgut

Yaşamak

Çal kemancı artık üzölmeyeceğim
Oynamak geliyor içimden benim
Şu deli gönlüme yenilmeyeceğim
Uymamak geliyor içimden benim

Konyalı misketi hele bir döktür
İnlesin buralar yerleri söktür
Amacım eğlenmek yaşamak tektir
Kaynamak geliyor içimden benim

Donat masaları eksik olmasın
Dökelim kurtları içte kalmasın
Şişeler bitmeden garson almasın
Şaymamak geliyor içimden benim

Dağıttım bu gece dağınık kalsın
İçkiler bendendir isteyen alsın
Darbuka kemancı neşeli çalsın
Oynamak geliyor içimden benim

Zihniyi üzenler artık gülsünler
Eski zihni değil böyle bilsinler
Anılardan atıp beni silsinler
Duymamak geliyor içimden benim

Zihni Turgut

Yinede elbet

İşde gidiyorum bayramın olsun
Ellerine kına yakarsın elbet
Bundan böyle sevin seyranın olsun
Yinede arkamdan bakarsın elbet

Çok vurdun bağrımda yara oluştu
Eşim dostum bilen bana gülüştü
Dediğin yalanlar arşa erişti
Yinede temize çıkarsın elbet

Bundan böyle yolun çıkar düzlüğe
İsminin anlamı girmiş sözlüğe
Başının üstünde duran gözlüğe
Yinede gülleri takarsın elbet

İlmekli gönlümden söküp atıyorum
Mazide kaldımı son kez bakıyorum
Lezzetli zehirli tat,dan tadıyorum
Yinede zehrini çakarsın elbet

Zihni fazla yazdım kalemim kırgın
Vefasız dostlara bu gönlüm dargın
Denizin içinde yemişim vurgun
Yinede silahın sıkarsın elbet

Zihni Turgut

Yitik hayel

Arama dersen can nasıl arayım
Gece olur gündüz olur bilemem
Gönül ister ama nasıl varayım
Gece olur gündüz olur bilemem
Aklım gider yare kendim gidemem

Yeminimi bilir demez sanırdım
Hayelimde bile ona yanardım
Benzerini görsem onu sanardım
Gece olur gündüz olur bilemem
Ben bile kendi kendimi bilemem

Gün dolandı yine akşam zamanı
Biçare gönül bilmez ahı amanı
Sineseine kurban ister cananı
gece olur gündüz olur bilemem
Bundan böyle haram artık gülemem

Yılların hatrına çekme kalemi
Fethettiğim gönül tahtı kalemi
Güldürme düşmanı takma alemi
gece olur gündüz olur bilemem
Düşmanıma bile böyle dilemem

Papatyam menekşem başı karalı
Eyleme çalımı gönlüm yaralı
Her sevdanın elbet vardır kuralı
gece olur gündüz olur bilemem
Çaresizim nazlı yare gidemem

Zihniyi sınama böyle aşkınla
Yağmur oldun döndün sele taşkına
Yapma ne olur allah aşkına
gece olur gündüz olur bilemem
Ölmek ister aşkım amma ölemem

Zihni Turgut

Zalimsin zalım

Yandı yürek yandı ne zaman söner
Zalımsın nazlı yar zalımsın zalım
Bilmem göz yaşlarım ne zaman diner
Zalımsın nazlı yar zalımsın zalım

Hayalin gözümde tüter durmadan
Bağrım yara oldu her gün vurmadañ
Dillerim yoruldu ismin sormadañ
Zalımsın nazlı yar zalımsın zalım

Güzel günlerimiz mazide kalan
Bitirir ömrümü dediğın yalan
Sen idin bir zaman kalbimi çalan
Zalımsın nazlı yar zalımsın zalım

Zihniyim dertliyim kimse anlamaz
Yalan dolan sevda yürek sızlamaz
Bilirim sevdiğim yolum gözlemez
Zalımsın nazlı yar zalımsın zalım

zihni turgut

Zihni Turgut